

# Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XV. — Izdan in razposlan dné 1. aprila 1891.

(Obsega šte. 44.—46.)

**44.**

## Razglas trgovinskega ministerstva z dné 7. marca 1891.l.,

da se kovinske shrambe za špirit pripuščajo  
v preskus in kolkovanje.

Na podstavi ukaza trgovinskega ministerstva  
z dné 17. februarja 1872. l. (Drž. zak. št. 17.)  
pripustila je prvomérska komisija tu spodaj ime-  
novane predmete v preskus in kolkovanje, namreč:

1. trdno stoječe kovinske shrambe  
(reservoare) za špirit brez uradno poverjene  
razdelitve;
2. trdno stoječe kovinske shrambe  
za špirit z uradno poverjeno razdelitvo;
3. prenosne kovinske shrambe za  
špirit.

Uvete, pod katerimi se bodo take shrambe za  
špirit pripuščale v preskus in kolkovanje, potem  
postopanje, katerega se bo držati pri preskusu takih  
predmetov, in pa pristojbine, katere bo plačevati,  
objavil bo Ukaznik za méroskustvo.

Bacquehem s. r.

**45.**

## Ukaz ministerstva notranjih stvar z dné 17. marca 1891. l.,

s katerim se razglaša ordinacijski in dispenza-  
cijski pravilnik pri zapisovanji in oddaji zdravil  
na račun državnega zaklada in kakega po državi  
upravljanega zalóga, ter gledé javne nége ubožcev  
in ljudoméle nége sploh.

Oziraje se na določila v ukazu ministerstva za  
notranje stvari z dné 1. julija 1889. l. (Drž. zak.  
št. 107.) o sedmi izdaji avstrijskega lekarskega pra-  
vilnika in pa na določila v ukazu ministerstva za  
notranje stvari z dné 12. decembra 1889. l. (Drž.  
zak. št. 191.) o zdravilski, na tem lekarskem pra-  
vilniku osnovani odredbini, izdajejo se v naslednjem  
tista določila, po katerih se je zdravnikom in lekar-  
nikom ravnati pri zapisovanji in oddaji zdravil na  
račun državnega zaklada in kakega po državi  
upravljanega zalóga, ter gledé javne nége ubožcev  
in ljudoméle nége sploh.

§. 1. Zdravniki in lekarniki, kateri na račun  
države ali kakega po državi upravljanega javnega  
zalóga zapisujejo, oziroma naréjajo zdravila ali  
obezila, morajo se natančno seznaniti s postavki  
sedaj veljavne zdravilske odredbine takó gledé na  
zdravila, kakor gledé na receptarska opravila in na

odredbino za posode, ter se morajo natančno držati naslednjih določil, — ako gledé določenih zavodov ne obstoje ali se v bodoče ne izdadó posebni izjemni predpisi.

§. 2. Zdravniki so pri dotičnih ordinacijah omejeni praviloma na zdravila in obezila, katera obsega sedaj veljavni lekarski pravilnik in vsakodnevna zdravilska odredbina. Samo izjémoma dovoljeni zapis neoficinalnih zdravil in obezil je treba na kratko obrazložiti na receptu ali na zdravilskem računu, ki ga mora tudi zdravnik podpisati.

§. 3. Zdravila, o katerih pripravljani v lekarskem pravilniku ni nobenega predpisa, morajo se vsak krat zapisovati *magistraliter*.

§. 4. Pri zdravljenji kake bolezni se sméjo zapisavati samó zdravila in obezila, kar jih je rés tréba; ob enem bodi zapis vsak čas kar se dá preprost in cén, takó gledé sredstva, kakor gledé oblike zdravila. Od dveh ali več zdravil, katera na enak način ustrezajo terapevtičnemu (zdravilnemu) namenu, smé se vselej zapisovati samo cenéjše.

§. 5. V vodi raztopne soli, kakor *Kalium bromatum*, *Kalium chloricum*, *Kalium jodatum*, *Natrium hydrocarbonicum* itd., zapisovati je, ako zdravnik nima pomisleka proti temu, v raztopini (soluciji) samó prvi krat; ako se zdravilo ponóví, zapisovati je v dotični množini samó v vodéni raztopini uporabljano sol záse (v substanciji); poslednjo naj v vodi raztopí bolnik sám ali njegovi strežniki, pri čemer bodi posoda od prve ordinacije za méro, koliko je vode treba v raztopitev.

§. 6. Ako zapisovanje zdravil, katera delujejo že v malih dozah, ní pripustno ali primerno v raztopini, temuč se oblika v praških vídi najprimernejša, zapisovati se morajo zdravila v praških, porazdeljenih po posebnih jemljajih (dozah), nasproti pa je pri praških iz takih sredstev, ki delujejo še le v večih jemljajih, pri zapisovanji opustiti delitev na posebne jemljaje, ako le mogoče.

§. 7. Dodatek cukra pri razdeljenih praških naj ne presega 0·5 *pro dosi*.

Cuker sám se ne smé zapisavati iz lekarnic.

§. 8. V ohrano, oziroma v poboljšek okusa kakemu zdravilu, sméjo se pri praških zapisavati nebarvani oblatti, pri tekočih zdravilih za tekočinsko množino do 200·0 gramov pa k večemu 20·0 gramov kakega sirupa ali očiščenega medú (*Mel depuratum*).

Dodajati cuker v substanciji ali pa *extractum liquiritiae* ní dovoljeno. Tudi ní dovoljeno, dodajati kakih sladil močno grenkim zdravilom n. p. kinínu v takih jemljajih, vsled katerih še ni pričakovati, da bi se okus bistveno zboljšal.

§. 9. Kakor preproste raztopine, naj se tudi napoji, nalivki in obáre takih sredstev, ki v zdravilski odredbini niso postavljena na videž z debelim tiskom, potém tudi okladki kaš in gorušično testo, ako le mogoče ne dajó napravljati v lekarnici, ampak po ukazilih zdravnikovih na domu bolnikovem po njegovih svojcih, oziroma po strežniškem osebji.

V bolniških zavódih v večih množinah uporabljane raztopine najnavadnejših razkužil, izvzemši tista, ki so navedena v tabeli I. lekarskega pravilnika, naj se tamkaj napravljajo pod zdravniškim nadzorom po strežniškem osebji.

§. 10. Oblízi (flajštri) naj se dajejo nalepljati v lekarnici samó tedaj, kadar tega ne more opraviti bolnik sam ali kak njegov svojec. V bolniških zavódih naj se za tó uporablja strežniško osebje.

§. 11. Za okladke je praviloma rabiti samó vodo.

Za napravo okladkov s kašo od lanénega semena je zapisavati samo moko lanenih kravajcev, *Farina placentae lini*.

§. 12. Raba pijavek naj se omeji na najsilnejšo potrebo.

§. 13. Ako se v eni bolniški sobi kakega bolnišča ob istem ordinacijskem času potrebujejo taista zdravila, posneti jih je v en zapis takó, da se zaznaménijo številke postelj sé številkami (ciframi), število kosov pa s črkami.

§. 14. Ako se kako zdravilo vnovič zapiše, sestaviti je praviloma nov recept; ako pa se zdravilnemu zdravniku zdí potrebno, zaukazati neizpremenjeno ponovitev kakega zdravilskega zapisa, o katerem se je bil v zmislu §. 7. v ukazu ministerstva za notranje stvari z dné 12. decembra 1889. l. (Drž. zak. št. 191.) v lekarnici napravil prepis, smé se njega oddaja ukreniti s tem, da se pristavi datum in podpis.

§. 15. Recept mora biti v vseh svojih délih po obstoječih občih določilih — gl. ministerstveni ukaz z dné 12. decembra 1889. l., §. 4. in 5. — pisan ter podpisan takó razločno in lehkó bravno, da ne more biti nikakega dvoma o sredstvu, o množini, in pa o osebi ordinujočega zdravnika.

§. 16. Prav takó se je pri taksaciji naprav-  
ljenih zdravil natančno ravnati po določilih mini-  
sterstvenega ukaza z dné 12. decembra 1889. l.

§. 17. Med shrankami (steklenicami, lončki,  
škatlami) se sméjo zaračunjati samo tiste, ki so  
v zdravilski odredbini navedene za najcenejše  
(§. 10. ministerstvenega ukaza z dné 12. decembra  
1889. l.

Za zdravila, katera se morejo oddajati v papir-  
nih vrečicah, naj se té uporabljajo.

§. 18. Steklenice in lončki se ne sméjo znova  
zaračunjati, ako se posoda od kake prejšnje ordina-  
cije, očiščena kakor treba, donese nazaj v lekarnico.  
Zdravniki naj jemljejo ozir na zopetno porabo posod  
in naj v ta namen na réceptu dodevajo opomnjo  
„ad vitrum, ad latum“.

§. 19. Zdravniki, kateri se bodo pri svojih  
ordinacijah izognili zgorenjim predpisom, pa tega  
ne bodo mogli veljavno opravičiti, bodo se prisilili,  
da plačajo, kar nastane večih stroškov vsled takih  
zapisov.

Sprodaj stoječa določila bodo veljala tudi za  
take zdravnike, kateri po ukazilu ali z vednostjo  
dotičnega oblastva poslujejo kot namestniki ka-  
kega nastavljenega ali plačanega zdravnika.

Prestopki predpisov ordinacijskega in dispen-  
zacijskega pravilnika po lekarniškem osebji se po-  
koré v zmislu §. 22. v ukazu c. k. ministerstva za  
notranje stvari z dné 12. decembra 1889. l. (Drž.  
zak. št. 191.).

§. 20. Po sprodaj stoječih določilih, katerim  
je namen, kolikor mogoče varovati za javno bolniško  
négo namenjena sredstva države ali po državi  
upravljanih zalogov, morajo se zdravniki in lekar-

niki ravnati tudi pri zapisu in oddaji lékov, kadar  
so v službi javne bolniške nége ubožcev, potém  
kadar se uporabljajo pri zdraviščih in ljudomflih  
zavodih, upravljanih po deželah ali občinah, in pa  
pri narédovanji in oddaji zdravil zavarovanju zave-  
zanim udom bolniških blagajnic, vravnanih po za-  
konu o bolniškem zavarovanji z dné 30. marca  
1888. l. (Drž. zak. št. 33.), ako bi to zahtevali de-  
želni odbori, občine ali druge poklicane uprave téh  
zavodov.

Taaffe s. r.

## 46.

### Razglas ministerstev za finance in trgovino z dné 27. marca 1891. l.

o izrecilu gledé predmetov, ki iz jutrovih dežel  
dohajajo na Lloydovih parnicah ter se morajo po-  
šiljati za potovalci.

Zopet se déva v veljavo v §. 3., lit. d izvršit-  
venega predpisa k obči colni tarifi iz leta 1878.  
(Drž. zak. št. 148.) podana, a v izvršitveni predpis  
z dné 25. maja 1882. l. k colni tarifi iz leta 1882.  
(Drž. zak. št. 49.) ne vzprejeta ugodnost, po kateri  
naj se izrecilo o predmetih, ki dohajajo iz jutrovih  
dežel na Lloydovih parnicah in se morajo za poto-  
valci pošiljati ter v prevoz ali na kako colnijo no-  
tranjih dežel nakazovati s prigledom spremnice,  
smé podajati z naziválom „blago“, ako se dá na  
tovorcih namestiti popolnoma varujoča zapora in se  
zagotovilo plača po najvišem colnem postavku  
tarife.

Steinbach s. r.

Bacquehem s. r.

# Državni zakonik

za

## kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane

izhaja v zalogi c. k. dvorne in državne tiskarnice na Dunaji, I. okraj, Singerstrasse št. 26, tudi leta 1891. v nemškem, italijanskem, češkem, poljskem, maloruskem, slovenskem, hrvaškem in rumunskem jeziku.

Naročnina Državnega zakonika v vsaki teh osmih izdaj znaša za vse leto 1891. za en izvod — bodi, da se hodi ponj ali da se poštine prosto pošilja — : tedaj, kadar se kedó nanj naročí pred koncem junija 1891. l., 2 gl. 50 kr.; kadar pa se kedó naročí še le po 1. dné julija 1891. l., plačati mora za ves letnik povišano naročnino 3 gl.

Kadar kedó kupi Državnega zakonika eno celo desetletje ali še več desetletij na enkrat, tedaj stane v nemški izdaji:

Desetletje od l. 1849. vštevši do l. 1858. . . . . 25 gl.	Desetletje od l. 1869. vštevši do l. 1878. . . . . 16 gl.
" " " " 1859. " " " " 1868. . . . . 12 " "	" " " " 1879. " " " " 1888. . . . . 20 "
Vsa štiri desetletja od l. 1849. vštevši do l. 1888. pa stanejo . . . . . 60 gl.	

V izdajah drugih jezikov stane:

Desetletje od l. 1870. vštevši do l. 1879. . . . . 16 gl.	Desetletje od l. 1880. vštevši do l. 1889. . . . . 20 gl.
Desetletji od l. 1870. vštevši do l. 1889. pa staneta . . . . . 30 gl.	

Posamezni letniki nemške izdaje se dobivajo počenši z letom 1891. po teh-le cénah:

Letnik	1849. za . . . . . 2 gl. 10 kr.	Letnik	1863. za . . . . . 1 gl. 40 kr.	Letnik	1877. za . . . . . 1 gl. — kr.
"	1850. " . . . . . 5 " 25 "	"	1864. " . . . . . 1 " 40 "	"	1878. " . . . . . 2 " 30 "
"	1851. " . . . . . 1 " 30 "	"	1865. " . . . . . 2 " — "	"	1879. " . . . . . 2 " 30 "
"	1852. " . . . . . 2 " 60 "	"	1866. " . . . . . 2 " 20 "	"	1880. " . . . . . 2 " 20 "
"	1853. " . . . . . 3 " 15 "	"	1867. " . . . . . 2 " — "	"	1881. " . . . . . 2 " 20 "
"	1854. " . . . . . 4 " 20 "	"	1868. " . . . . . 2 " — "	"	1882. " . . . . . 3 " — "
"	1855. " . . . . . 2 " 35 "	"	1869. " . . . . . 3 " — "	"	1883. " . . . . . 2 " 50 "
"	1856. " . . . . . 2 " 45 "	"	1870. " . . . . . 1 " 40 "	"	1884. " . . . . . 2 " 50 "
"	1857. " . . . . . 2 " 85 "	"	1871. " . . . . . 2 " — "	"	1885. " . . . . . 1 " 80 "
"	1858. " . . . . . 2 " 40 "	"	1872. " . . . . . 3 " 20 "	"	1886. " . . . . . 2 " 30 "
"	1859. " . . . . . 2 " — "	"	1873. " . . . . . 3 " 30 "	"	1887. " . . . . . 2 " 50 "
"	1860. " . . . . . 1 " 70 "	"	1874. " . . . . . 2 " 30 "	"	1888. " . . . . . 4 " 20 "
"	1861. " . . . . . 1 " 50 "	"	1875. " . . . . . 2 " — "	"	1889. " . . . . . 3 " — "
"	1862. " . . . . . 1 " 40 "	"	1876. " . . . . . 1 " 50 "	"	1890. " . . . . . 3 " — "

Letnik 1890. se bo dobival še le potém, ko se izdasta tudi kazali k tej jezikovni izdaji.

Letniki 1870. vštevši do 1890. v ostalih sedmih jezikovnih izdajah se dobivajo po tisti ceni, kakor dotični letniki v nemški izdaji.

**NB.** Tisti kosi Državnega zakonika, kateri naročniku celó niso došli ali pa so mu došli nedostatno, naj se reklamirajo (pooglašajo) najdalje v štirih tédnih.

Kadar ta rok izteče, tedaj se bodo kosi Državnega zakonika izročevali samo proti plačilu prodajne cene ( $\frac{1}{4}$  pole, to je 2 strani, stane 1 kr.).

Ker so v nemški izdaji vsi letniki počenši od l. 1849. do 1890., v ostalih sedmih jezikovnih izdajah pa vsi letniki od leta 1870. vštevši do 1890. popolnoma dopolnjeni, more se ne samó vsak posamezni letnik za zgoraj omenjeno prodajno ceno, ampak tudi vsak posamezni kos vseh teh letnikov za prodajno ceno ( $\frac{1}{4}$  pole, to je 2 strani, stane 1 kr.) dobivati počenši z letom 1891. iz zaloge c. k. dvorne in državne tiskarnice, ter je potemtakem vsakemu močí dopolniti nedostatne (pomanjkljive) Državne zakonike, in vsak si more sestaviti iz vseh letnikov tisto gradivo, katero ga seosebno zanima.